

Załącznik do uchwały nr /14
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 04 grudnia 2014 r.

Powiat Kołobrzeski
Plac Ratuszowy 1
78-100 Kołobrzeg

WWRPO.VIII.3162.20.2011.KŚI

DECYZJA
Nr WWRPO/50/W/2014

podjęta w dniu 04 grudnia 2014 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Andrzej Jakubowski - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Wojciech Drożdż - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 tekst jednolity ze zm.), art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r., Nr 84, poz. 712 tekst jednolity ze zm.), art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 w zw. z art. 60 pkt 6 i art. 61 ust. 1 pkt 1, art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 ze zm.), art. 67a § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r., poz. 596 tekst jednolity ze zm.)

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 07.10.2011 r., złożonego przez Beneficjenta – Powiat Kołobrzeski z siedzibą przy Placu Ratuszowym 1 w Kołobrzegu, o umorzenie odsetek jak dla zaległości podatkowych w kwocie 33 607,44 zł naliczonych od należności przekazanej na realizację projektu pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 0152Z na odcinku Mrzeżyno – Dźwirzyno – Kołobrzeg wraz z przebudową mostu na kanale Resko, etap I – odcinek Rogowo – Dźwirzyno” na podstawie umowy o dofinansowanie z dnia 26.04.2010 r. nr UDA-RPZP.02.01.02-32-143/09-00 w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego

odmawia

Beneficjentowi – Powiatowi Kołobrzeskiemu z siedzibą przy Placu Ratuszowym 1 w Kołobrzegu, udzielenia ulgi w postaci umorzenia odsetek jak dla zaległości podatkowych w kwocie 33 607,44 zł (słownie: trzydzieści trzy tysiące sześćset siedem złotych 44/100) naliczonych od należności przekazanej na realizację projektu pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 0152Z na odcinku Mrzeżyno – Dźwirzyno – Kołobrzeg wraz z przebudową mostu na kanale Resko, etap I – odcinek Rogowo – Dźwirzyno” na podstawie umowy o dofinansowanie z dnia 26.04.2010 r. nr UDA-RPZP.02.01.02-32-143/09-00 w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013.

Uzasadnienie

Beneficjent – Powiat Kołobrzeski z siedzibą przy Placu Ratuszowym 1 w Kołobrzegu - dnia 26.04.2010 r. zawarł z Województwem Zachodniopomorskim, reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym na mocy art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, zwanej dalej: uzppr (Dz. U. z 2009 r., Nr 84, poz. 712 tekst jednolity ze zm.), rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: IZ RPO WZ), umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.02-32-143/09-00 na realizację projektu pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 0152Z na odcinku Mrzeżyno – Dźwirzyno – Kołobrzeg wraz z przebudową mostu na kanale Resko, etap I – odcinek Rogowo – Dźwirzyno”, Oś priorytetowa 2 „Rozwój infrastruktury transportowej i energetycznej”, Działanie 2.1 „Zintegrowany system transportowy województwa”, Poddziałanie 2.1.2 „Lokalna infrastruktura drogowa”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte następujące aneksy do umowy: nr UDA-RPZP.02.01.02-32-143/09-01 z dnia 25.08.2010 r. oraz nr UDA-RPZP.02.01.02-32-143/09-02 z dnia 29.03.2011 r.

W ramach przedmiotowej umowy określono szczegółowe zasady dofinansowania projektu oraz prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane. Zgodnie z § 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się realizować projekt z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie celów (produktów i rezultatów) zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Ponadto w § 10 ust. 1 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do stosowania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r., Nr 223, poz. 1655 tekst jednolity ze zm., dalej: pzp), w zakresie w jakim przepisy te mają zastosowanie do Beneficjenta i do projektu. Podkreślić należy, iż zgodnie z wiążącym Beneficjenta zapisem § 10 ust. 7 umowy o dofinansowanie w przypadku naruszenia ustawy pzp stosuje się korekty finansowe obniżające dofinansowanie, zgodnie z tzw. „Taryfikatorem” – dokumentem opracowanym przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego (obecnie Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju, dalej: MIR), określającym tryb postępowania i sposób nakładania korekt finansowych w procesie realizacji przedsięwzięć współfinansowanych z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności (dalej: Taryfikator).

Beneficjent we wniosku o płatność nr WNP-RPZP.02.01.02-32-143/09-04 przedstawił faktury dotyczące budowy mostu na Kanale Resko, związane z wykonaniem robót dodatkowych przez wykonawcę zadania głównego, na podstawie protokołów konieczności nr 1, 1a, 2, 2a, 3, oraz 3a. Zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 5 pzp Zamawiający może udzielić zamówienia z wolnej ręki w przypadku udzielania dotychczasowemu wykonawcy usług lub robót budowlanych zamówień dodatkowych, nieobjętych zamówieniem podstawowym i nieprzekraczających łącznie 50% wartości realizowanego zamówienia, niezbędnych do jego prawidłowego wykonania, których wykonanie stało się konieczne na skutek sytuacji niemożliwej wcześniej do przewidzenia. Mając na uwadze powyższe, IZ RPO WZ pismem z dnia 29.06.2011 r. WZ poinformowała Beneficjenta, że w świetle przedstawionych przez niego dokumentów nie można uznać zadań wykonanych na podstawie ww. protokołów konieczności za zamówienia dodatkowe w rozumieniu art. 67 ust. 1 pkt 5 pzp. Nadto zwrócono się z prośbą o przedstawienie przez Beneficjenta dodatkowych informacji oraz dokumentów, które pozwoliłyby na zakwalifikowanie ww. zadań jako zamówień dodatkowych. Beneficjent, odpowiadając na ww. pismo, przedstawił pismem z dnia 11.07.2011 r. wyjaśnienia, a także załączył dodatkowe dokumenty mające potwierdzić zasadność udzielenia zamówień w trybie art. 67 ust. 1 pkt 5 pzp.

Następnie IZ RPO WZ w piśmie z dnia 19.08.2011 r. poinformowała Beneficjenta, iż uznała zamówienia dodatkowe w związku z protokołami konieczności: nr 1 – w części dotyczącej zmiany kształtu zwieńczenia pylonu mostu, nr 1a, nr 2, nr 3, oraz nr 3a za udzielone z naruszeniem art. 67 ust. 1 pkt 5 pzp. Natomiast zamówienia dodatkowe w związku z protokołami konieczności: nr 1 – w części dotyczącej wykonania zamiennego zakotwienia pylonów oraz nr 2a IZ RPO WZ uznała za udzielone zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 5 pzp.

W odpowiedzi na pismo z dnia 19.08.2011 r. Beneficjent pismami z dnia 05 i 08.09.2011 r. przedłożył dodatkowe wyjaśnienia. Z uwagi na powyższe, IZ RPO WZ pismem z dnia 23.09.2011 r. przekazała Beneficjentowi ostateczną informację w zakresie prawidłowości zastosowania przez Zamawiającego przesłanek wyboru trybu zamówienia z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pzp. W przedmiotowym piśmie IZ RPO WZ przychyliła się do argumentacji Beneficjenta dotyczącej wydatków związanych z protokołami konieczności nr 1, 1a – w części dotyczącej robót rozbiórkowych, 2, 2a, 3, 3a. Natomiast w odniesieniu do wydatków poniesionych w związku z robotami dodatkowymi opisanymi w protokole konieczności nr 1a – w części wykonania trwałych podjazdów, ostatecznie stwierdzono, iż zostały one udzielone z naruszeniem art. 67 ust. 1 pkt 5 pzp. IZ RPO WZ stwierdziła, iż nie można

przyjąć, że wykonanie podjazdów przez wykonawcę robót pomostowych było podyktowane sytuacją niemożliwą wcześniej do przewidzenia, a zatem nie została spełniona przesłanka z art. 67 ust. 1 pkt 5 pzp.

W związku z powyższym, IZ RPO WZ podjęła wstępne ustalenie administracyjne odnośnie stwierdzenia nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt. 7 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11.07.2006 r., ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006 r., ze zm., dalej: Rozporządzenie nr 1083/2006), wobec czego ustalono wysokość korekty finansowej w oparciu o zapisy Taryfikatora przyjętego przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą nr 1295/10 z dnia 26.07.2010 r. Zgodnie z Taryfikatorem w przypadku bezprawnego udzielenia zamówienia w trybie zamówienia z wolnej ręki, z naruszeniem art. 67 ust. 1 pzp, maksymalny wskaźnik procentowy korekty finansowej wynosi 25% (Tabela 4, poz. 2 „Bezprawne udzielenie zamówienia w trybie negocjacji bez ogłoszenia, zamówienia z wolnej ręki lub zapytania o cenę”), w związku z czym IZ RPO WZ ustaliła korektę finansową w kwocie 243 023,02 zł.

Zgodnie z treścią art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (według stanu prawnego na dzień 04.10.2011 r. Dz. U. z 2009 nr 157 poz. 1240 ze zm., dalej: ufp), w przypadku stwierdzenia okoliczności, że środki zostały wykorzystane z naruszeniem procedur organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej, która podpisała umowę z Beneficjentem, wzywa go do zwrotu środków lub do wyrażenia zgody na pomniejszenie kolejnych płatności w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Mając zatem na uwadze stwierdzone naruszenie, którego dopuścił się Beneficjent, IZ RPO WZ pismem z dnia 04.10.2011 r. wezwała Powiat Kołobrzeski do zwrotu lub do wyrażenia zgody na pomniejszenie z kolejnej płatności, środków w wysokości 243 023,02 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. Należy wskazać, iż ze względu na podejrzenie wystąpienia naruszenia w stosowaniu pzp, IZ RPO WZ zawiesiła od dnia 20.05.2011 r. (data powzięcia podejrzenia) bieg odsetek jak dla zaległości podatkowych, do dnia uzyskania przez Beneficjenta informacji o wynikach postępowania wyjaśniającego. Odsetki naliczono zatem od kwoty 243 023,02 zł od dnia przekazania środków, tj. dnia 17.12.2010 r. do dnia 20.05.2011 r. oraz od dnia otrzymania przez Beneficjenta wezwania do dnia zwrotu lub wyrażenia zgody na pomniejszenie środków z kolejnej płatności.

W odpowiedzi na powyższe Beneficjent pismem z dnia 07.10.2011 r. wyraził zgodę na pomniejszenie środków wykorzystanych z naruszeniem procedur z kolejnej płatności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. Jednocześnie kolejnym pismem z dnia 07.10.2011 r. Beneficjent wniósł o umorzenie odsetek jak dla zaległości podatkowych naliczonych od nałożonej korekty finansowej w kwocie 12 967,00 zł.

IZ RPO WZ dokonała pomniejszenia środków przysługujących Beneficjentowi w ramach wniosku o płatność nr WNP-RPZP.02.01.02-32-143/09-06 (zatwierdzonego dnia 23.12.2011 r.) o łączną kwotę należności w wysokości 255 990,02 zł (w tym korekta finansowa, tj. 243 023,02 zł oraz odsetki jak dla zaległości podatkowych, tj. 12 967,00 zł).

Następnie IZ RPO WZ pismem z dnia 16.02.2012 r. poinformowała Beneficjenta, że na etapie certyfikowania przez Instytucję Pośredniczącą w Certyfikacji środków wydatkowanych w ramach projektu pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 0152Z na odcinku Mrzeżyno – Dźwirzyno – Kołobrzeg wraz z przebudową mostu na kanale Resko, etap I – odcinek Rogowo – Dźwirzyno” została zakwestionowana decyzja IZ RPO WZ o wstrzymaniu biegu odsetek dotyczących nałożonej korekty finansowej. W związku z powyższym pomniejszoną z wniosku o płatność nr WNP-RPZP.02.01.02-32-143/09-06 za okres do 30.09.2011 r. kwotę należało uznać za ratę w spłacie korekty finansowej. Jednocześnie w związku z bezprawnym udzieleniem przez Beneficjenta zamówienia w trybie zamówienia z wolnej ręki z naruszeniem art. 67 ust. 1 pzp, IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do zwrotu pozostałej (po proporcjonalnym rozliczeniu dotychczasowej spłaty) części środków pobranych na realizację projektu, tj. należności głównej w wysokości 17 744,87 zł powiększonej o odsetki jak dla zaległości podatkowych lub wyrażenie zgody na pomniejszenie środków wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych z wniosku o płatność końcową. Dnia 02.03.2012 r. środki w tej części zostały przez Beneficjenta zwrócone wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent pismem z dnia 29.02.2012 r., w odpowiedzi na pismo IZ RPO WZ z dnia 16.12.2012 r., doprecyzował swój wniosek o umorzenie odsetek jak dla zaległości podatkowych naliczonych od nałożonej korekty finansowej, wskazując iż po uwzględnieniu zastrzeżeń Instytucji Pośredniczącej w Certyfikacji, po ponownym przeliczeniu kwota odsetek wynosi 33 607,44 zł. Mając na uwadze powyższe, Beneficjent wniósł o umorzenie kwoty 33 607,44 zł, nie zaś jak wskazał pierwotnie 12 967,00 zł.

W związku ze złożonym przez Beneficjenta wnioskiem z dnia 07.10.2011 r. (uzupełnionym pismem z dnia 29.02.2012 r.) Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, postanowieniem z dnia 08.03.2012 r. odmówił wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie należności z tytułu zwrotu środków przekazanych w ramach umowy o dofinansowanie z dnia 26.10.2010 r. nr UDA-RPZP.02.01.02-32-143/09-00. IZ RPO WZ w uzasadnieniu postanowienia wskazała, iż może zastosować ulgę w spłacie należności dopiero wówczas, gdy zostanie ustalona jej wysokość, a należność przypadająca do zwrotu stanie się zaległością – tzn. nie zostanie zwrócona po terminie określonym w decyzji wydanej na podstawie art. 207 ust. 9 ufp (obecnie art. 207 ust.9 pkt 1 ufp zgodnie z Dz. U. 2013, poz. 885 ze zm.) Wskazano, iż wniosek o udzielenie ulgi skierowany do organu zanim zostanie wydana ostateczna decyzja określająca kwotę przypadającą do zwrotu, jako przedwczesny, nie może skutkować wszczęciem postępowania w przedmiocie zastosowania ulgi w spłacie należności przypadającej do zwrotu.

Beneficjent pismem z dnia 20.03.2012 r. wniósł zażalenie na ww. postanowienie. Po rozpatrzeniu powyższego zażalenia Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Szczecinie (dalej: SKO), postanowieniem z dnia 02.05.2012 r. (sygn. SKO.NJ/408-2520/2012), uchyliło zaskarżone postanowienie Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 08.03.2012 r. w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Wskazane postanowienie SKO zostało zaskarżone przez IZ RPO WZ do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (dalej: WSA) w Szczecinie. Postanowieniem z dnia 20.07.2012 r. (sygn. I SA/Sz 582/12) WSA odrzucił skargę organu na postanowienie SKO z dnia 02.05.2012 r., wskazując na brak interesu prawnego wnoszącego skargę.

W związku z powyższym, IZ RPO WZ w trybie art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 tekst jednolity ze zm., dalej: ppsa) wniosła o złożenie stosownej skargi do WSA przez Prokuratora.

W piśmie z dnia 02.11.2012 r. (sygn. Pa 490/12) Prokurator Prokuratury Rejonowej Szczecin - Śródmieście wskazał, iż nie można zgodzić się z twierdzeniem organu, że postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi nie może być wszczęte. W ocenie Prokuratora istnieją przesłanki do tego, aby merytorycznie wypowiedzieć się w kwestii wniosku Beneficjenta. Prokurator podkreślił, iż słusznie wskazał organ odwoławczy, że w przedmiotowym przypadku decyzja ustalająca wysokość kwoty podlegającej zwrotowi nigdy nie zostanie wydana. Nadto przyznał rację Beneficjentowi, iż sposób interpretacji przepisów przez organ stawia w lepszej sytuacji podmiot, który nie reaguje na wezwanie do zwrotu środków, doprowadzając do wydania decyzji administracyjnej i powstania zaległości, bo w tej sytuacji ma prawo do ulgi, niż podmiot, który wyraża zgodę na pomniejszenie płatności lub zwraca środki w efekcie wezwania go do zapłaty przed wydaniem decyzji.

Mając na uwadze powyższe, pismem z dnia 06.02.2014 r. IZ RPO WZ zwróciła się do Beneficjenta o uzupełnienie złożonego wniosku o dokumenty niezbędne do jego rozpatrzenia i analizy. W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 17.02.2014 r. (doręczonym dnia 20.02.2014 r.) Strona przedstawiła żądane dokumenty, co umożliwiło przeprowadzenie postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi zgodnie z zaleceniami SKO.

W toku postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi IZ RPO WZ zweryfikowała wzajemne rozliczenia pomiędzy organem a Wnioskodawcą i z uwagi na fakt, iż Beneficjent pismem z dnia 07.10.2011 r. wyraził zgodę na pomniejszenie środków pobranych na realizację projektu pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 0152Z na odcinku Mrzeżyno - Dźwirzyno - Kołobrzeg wraz z przebudową mostu na kanale Resko, etap I - odcinek Rogowo - Dźwirzyno” z kolejnej płatności w wysokości wskazanej w piśmie IZ RPO WZ z dnia 04.10.2011 r. wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, postępowanie administracyjne uznała za bezprzedmiotowe. Mając na uwadze powyższe, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego dnia 22.04.2014 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/20/W/2014 o umorzeniu postępowania administracyjnego. Beneficjenta pouczone, iż od ww. decyzji administracyjnej przysługiwało mu odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie, za pośrednictwem IZ RPO WZ, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Beneficjent pismem z dnia 06.05.2014 r. (wpływ do IZ RPO WZ dnia 09.05.2014 r.) złożył odwołanie od ww. decyzji administracyjnej wnosząc o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. IZ RPO WZ dnia 16.05.2014 r. przekazała przedmiotowe odwołanie wraz z dokumentacją do SKO, celem jego rozpatrzenia. Następnie SKO, decyzją z dnia 31.07.2014 r. orzekło o uchyleniu zaskarżonej decyzji nr WWRPO/20/W/2014 w całości i przekazaniu IZ RPO WZ sprawę do ponownego rozpatrzenia. Powyższa decyzja wpłynęła do IZ RPO WZ w dniu 04.08.2014 r., następnie dnia 24.09.2014 r. zwrócono IZ RPO WZ przekazane do SKO akta sprawy. SKO swoją decyzję uzasadniło brakiem podstaw do umorzenia przez IZ RPO WZ postępowania jako bezprzedmiotowego, bowiem jak wskazano, w związku z tym, że Beneficjent

wyraził zgodę na pomniejszenie kolejnej płatności pismem z dnia 07.10.2011 r., to w dniu złożenia wniosku o udzielenie ulgi tj. 07.10.2011 r., istniała wymagalna należność.

W związku ze złożonym przez Beneficjenta wnioskiem o udzielenie ulgi z dnia 07.10.2011 r. (uzupełnionym pismem z dnia 29.02.2012 r.), IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie administracyjne, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie z uwzględnieniem treści wniosku o udzielenie ulgi wraz z uzasadnieniem (uzupełnionym pismem z dnia 29.02.2012 r. oraz z dnia 17.02.2014 r.), a także pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego wniosku jak poniżej.

Na samym początku należy wskazać, iż instytucja zarządzająca jest samoistnym organem administracji publicznej, który przygotowuje program operacyjny, zarządza nim oraz nadzoruje jego realizację. Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ufp organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp, jest w przypadku płatności w ramach programów finansowanych ze środków europejskich jest organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej. Zgodnie bowiem z art. 25 pkt 1 uzppr, za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 (dalej: RPO WZ) jest Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Zapisy niniejszej ustawy dają IZ RPO WZ możliwość udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno – prawnych.

Należności publiczno – prawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno – prawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie objętych nimi jednostek w granicach wyznaczonych prawem, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Zgodnie z art. 60 pkt 6 ufp do niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno – prawnym należą również należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Ponadto należy wskazać, iż na mocy art. 67 ufp do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60 ufp, nieuregulowanych w ufp stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t. j. ze zm., dalej: kpa) i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 tekst jednolity ze zm., dalej: op).

Zgodnie z art. 64 ufp właściwy organ, na wniosek zobowiązanego może udzielać określonych w art. 55 ufp ulg w postaci umorzenia w całości albo w części, odroczenia lub rozłożenia na raty spłaty zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60 pkt 1-6 ufp, które:

- nie stanowią pomocy publicznej,
- stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Wspólnot Europejskich dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis,
- stanowią pomoc publiczną, przeznaczoną na jeden z celów określonych w art. 67 b § 1 pkt 3 lit. a-m ufp.

Z uwagi fakt, iż ufp nie określa przesłanek decydujących o możliwości udzielania ulg w spłacie należności publiczno – prawnych, należy w tej kwestii odwołać się do przepisów op, tj. art. 67a op (tak WSA w Gdańsku, w wyroku z dnia 25.09.2013 r., sygn. akt I SA/Gd 872/13). Zgodnie z brzmieniem art. 67a § 1 op, organ podatkowy na wniosek podatnika z zastrzeżeniem art. 67b op, może udzielać ulg w spłacie należności w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym.

Przewidziane powyżej uprawnienia organu mogą zostać zrealizowane w stosunku do konkretnego Beneficjenta środków europejskich na jego wniosek i w zależności od zaklasyfikowania formy wnioskowanej ulgi.

Należy wskazać, iż decyzja o udzieleniu ulgi w spłacie należności publiczno – prawnej ma charakter uznaniowy. Jak podkreślił WSA w Poznaniu, w wyroku z dnia 07.02.2013 r. (sygn. akt I SA/Po 826/12) instytucja umarzania zaległości podatkowych przewidziana w art. 67a § 1 op opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, co jednak nie oznacza, że ustawodawca pozostawił organom zupełną swobodę w jej stosowaniu. Przepis ten pozostawia do uznania organu podatkowego istnienie lub nieistnienie w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za umorzeniem zaległości lub odsetek, lecz decyzja w przedmiocie ulgi musi zawierać uzasadnienie stanowiska organu. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionych materiale dowodowym. Podkreślenia wymaga, że decyzja w zakresie ulg w spłacie zaległości podatkowych jest instytucją szczególną w systemie prawa podatkowego i taki też charakter winny mieć okoliczności uzasadniające pozytywne załatwienie sprawy. Ponadto zgodnie z wyrokiem WSA w Krakowie z dnia 22.01.2013 r. (sygn. akt III SA/Kr 437/12), uznanie administracyjne charakteryzuje się tym, że organ

administracji publicznej ma możliwość wyboru pozytywnego lub negatywnego dla strony rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 kpa), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 kpa), zaś decyzja winna spełniać wymogi wskazane w art. 107 § 1 i § 3 kpa.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie przedłożonej przez Beneficjenta dokumentacji obrazującej sytuację finansową za lata 2012-2014, IZ RPO WZ ustaliła, iż:

- 1) zgodnie z uchwałą nr XV/92/2011 Rady Powiatu w Kołobrzegu z dnia 30.12.2011 r., na rok 2012 ustalono dochody budżetu w kwocie 101 573 806,00 zł, natomiast wydatki w kwocie 105 673 806,00 zł. W roku 2012 zaplanowano deficyt w wysokości 4 100 000,00 zł, który miał zostać pokryty przychodami z zaciągniętych na kwotę 4 100 000,00 zł kredytów. Ponadto ustalono przychody budżetu w kwocie 10 200 000,00 zł oraz rozchody w kwocie 6 100 000,00 zł. W budżecie zaplanowano także m.in. rezerwę ogólną w wysokości 183 000,00 zł oraz rezerwy celowe w kwocie 1 302 002,00 zł. W sprawozdaniu z wykonania budżetu Powiatu Kołobrzесьkiego za 2012 rok wskazano, iż po dokonanych w trakcie roku zmianach plan budżetu zamykał się po stronie dochodów na kwotę 89 772 963,99 zł, po stronie wydatków na kwotę 96 434 471,99 zł, w związku z czym powstał ujemny wynik finansowy w wysokości 6 661 508,00 zł;
- 2) zgodnie z uchwałą nr XXVI/173/2012 Rady Powiatu w Kołobrzegu z dnia 27.12.2012 r., na rok 2013 ustalono dochody budżetu w kwocie 105 566 614,00 zł, natomiast wydatki w kwocie 104 123 049,00 zł. W roku 2013 zaplanowano nadwyżkę w wysokości 1 443 565,00 zł, która zostanie przeznaczona na spłatę zaciągniętych kredytów. Ponadto ustalono przychody budżetu w kwocie 1 000 000,00 zł oraz rozchody w kwocie 2 443 565,00 zł. W budżecie zaplanowano także m.in. rezerwę ogólną w wysokości 105 000,00 zł oraz rezerwy celowe w kwocie 1 284 459,00 zł. W sprawozdaniu z wykonania budżetu Powiatu Kołobrzесьkiego za 2013 rok wskazano, iż po dokonanych w trakcie roku zmianach plan budżetu zamykał się po stronie dochodów na kwotę 89 796 535,27 zł, po stronie wydatków na kwotę 86 931 118,27 zł, w związku z czym powstał dodatni wynik finansowy w wysokości 2 865 417,00 zł;
- 3) zgodnie z uchwałą nr XXXVII/246/2013 Rady Powiatu w Kołobrzegu z dnia 20.12.2013 r., na rok 2014 ustalono dochody budżetu w kwocie 107 332 936,00 zł, natomiast wydatki w kwocie 106 582 936,00 zł. W roku 2013 zaplanowano nadwyżkę w wysokości 750 000,00 zł, która zostanie przeznaczona na spłatę zaciągniętych kredytów w kwocie 550 000,00 zł oraz wykup papierów wartościowych w kwocie 200 000,00 zł. Ponadto ustalono przychody budżetu w kwocie 0,00 zł oraz rozchody w kwocie 750 000,00 zł. W budżecie zaplanowano także m.in. rezerwę ogólną w wysokości 107 000,00 zł oraz rezerwy celowe w kwocie 1 354 488,00 zł.

Z informacji o stanie mienia powiatowego na dzień 01.01.2014 r. (opublikowanej na stronie internetowej: <http://www.spkolobrzeg.finn.pl>, w zakładce: Mienie Powiatu Kołobrzесьkiego) wynika, iż wartość księgową mienia na dzień 31.12.2013 r. wyniosła brutto 291 843 530,00 zł. Ponadto z powyższej informacji wynika, iż w 2013 roku pozyskano łącznie 2 621 510,75 zł dochodu z tytułu dzierżawy lub najmu mienia (do wartości tych nie ujęto dochodów z tytułu usług, które występują głównie w Domach Pomocy Społecznej). W opublikowanej informacji wskazano także, iż utrzymanie mienia Powiatu Kołobrzесьkiego stanowi znaczną część wydatków budżetu.

Ponadto z zaświadczenia wystawionego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (dalej: ZUS) w dniu 12.02.2014 r. wynika, iż Powiat Kołobrzесьki nie figuruje w ewidencji płatników ZUS. Ponadto z zaświadczenia ZUS o niezaleganiu w opłacaniu składek wynika, iż Starostwo Powiatowe w Kołobrzegu nie posiada zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy. Natomiast z zaświadczenia wystawionego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Kołobrzegu wynika, iż Powiat Kołobrzесьki nie posiada zaległości podatkowych.

Należy nadto wskazać, iż Beneficjent w piśmie z dnia 17.02.2014 r. w odwołaniu do złożonego wniosku o ulgę wskazał, iż Powiat Kołobrzесьki nie generuje żadnych dochodów, których źródłem są podatki. Budżet Powiatu w 70% jest finansowany z dotacji i subwencji, które w większości są przeznaczone na cele określone przez dotującego. Ponadto Beneficjent wskazał, iż Powiat Kołobrzесьki utrzymuje 18 jednostek organizacyjnych oraz Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu. Przyznawane subwencje i dotacje nie pokrywają kosztów związanych z wykonywaniem zadań Powiatu (dotyczy głównie inwestycji), w związku z czym jak wskazuje Beneficjent, Powiat zobowiązany jest zaciągać zobowiązania w formie kredytu. Beneficjent podkreślił, iż jak wskazano w Wieloletniej Prognozie Finansowej na lata 2014-2026 (dalej: WPF), zarówno dochody bieżące jak i wydatki bieżące w poszczególnych latach nie ulegają znaczącym zmianom. Ponadto zaznaczył, iż na dzień 01.01.2014 r. wskaźnik zadłużenia do dochodów wynosił 22,15%, natomiast w 2015 roku wynosi 23,51% przy czym w kolejnych latach ulega zmniejszeniu. Nadto Beneficjent poinformował IZ RPO

WZ, iż od dwóch lat Rada Powiatu Kołobrzeskiego uchwała budżet oszczędnościowy w związku z czym wydatki bieżące są bardzo ograniczone.

Mając na uwadze ww. dane, treść oraz uzasadnienie złożonego przez Beneficjenta wniosku o ulgę w spłacie (dotyczącego umorzenia odsetek jak dla zaległości podatkowych w kwocie 33 607,44 zł), należy wskazać, iż zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, decyzja o udzieleniu ulgi w spłacie należności publiczno – prawnej ma charakter uznaniowy. Jak wskazuje WSA w Warszawie w wyroku z dnia 24.07.2013 r. (Sygn. akt VII SA/Wa 385/13) powyższe pozostawia organowi stosującemu prawo pewien zakres luzu decyzyjnego, co nie oznacza, że organ wydając rozstrzygnięcie może zachowywać się w sposób dowolny. Niewątpliwie zatem organ, w pierwszej kolejności, musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle istnieje "ważny interes zobowiązanego" lub "interes publiczny" mając na uwadze, że obie wskazane przesłanki mają równorzędny charakter, zatem obie w trakcie postępowania muszą być rozpatrzone. IZ RPO WZ dokonała zbadania wystąpienia powyższych przesłanek, odnosząc okoliczności przedmiotowej sprawy do rodzaju wnioskowanej ulgi, tj. umorzenia odsetek jak dla zaległości podatkowych w kwocie 33 607,44 zł, o którą wniósł Beneficjent. W tym miejscu podkreślenia wymaga nadto, iż wszczęcie postępowania o umorzenie należności z nałożonej kary pieniężnej następuje na wniosek strony. Oznacza to, że oczekując określonego, korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, strona postępowania zobowiązana jest, działając we własnym interesie, przedstawić organowi dowody stanowiące uzasadnienie żądania. Zatem inicjatywa dowodowa i obowiązek wykazania okoliczności uzasadniających wnioskowane umorzenie należności obciąża stronę postępowania.

IZ RPO WZ w celu podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie przeprowadziła analizę zebranego materiału dowodowego oraz informacji przekazanej przez wnioskodawcę pod kątem zbadania czy w sprawie zaistniała przesłanka ważnego interesu zobowiązanego lub przesłanka interesu publicznego.

Odnosząc się do poszczególnych pojęć, należy wskazać, iż ważny interes podatnika wymaga zaistnienia takich zdarzeń, na które sam podatnik nie mógł mieć wpływu, nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności. Zgodnie z wyrokiem WSA w Szczecinie z dnia 16.01.2003 r. sygn. akt SA/Sz 945/01, ważny interes podatnika (o którym mowa w art. 67a § 1 op) to sytuacja, w której z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Zdarzeniem losowym będzie np. zaistniałe, niespodziewane zdarzenie, niezależne od woli podatnika, które może spowodować, że ten znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, niepozwalającej mu na zapłatę należności. Ponadto, zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 15.03.2013 r. (sygn. akt I SA/Lu 612/12) ważnego interesu podatnika, będącego jedną z przesłanek udzielenia ulgi nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie umorzenia zaległości podatkowej. Przeciwnie, przez ważny interes podatnika należy rozumieć nadzwyczajne względy, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika. W wyroku z dnia 18.04.2012 r. (Sygn. akt II FSK 2118/10) Naczelny Sąd Administracyjny (dalej: NSA) wyjaśnił, że ogólną dyrektywą interpretacyjną przy wykładni pojęcia "ważnego interesu podatnika" powinno być uznanie wyjątkowości instytucji przyznawania wszelkich ulg w spłacie zobowiązań. Dalej NSA wskazał, że chodzi o sytuacje wyjątkowe, losowe, niezależne od działań podatnika np. klęskę żywiołową czy nagłą ciężką chorobę. Inne rozumienie tego pojęcia doprowadziłoby do uznania, że każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej spełniałby przesłanki do uzyskania ulg w spłacie zobowiązań. Ważny interes podatnika musi zatem istnieć obiektywnie, a nie wyłącznie w przekonaniu Beneficjenta składającego wniosek o przyznanie ulgi. Z subiektywnego punktu widzenia podatnika, w każdej sytuacji może mieć on ważny interes w uzyskaniu danej ulgi.

Wyjaśniając znaczenie drugiej z przesłanek, należy odnieść się do wyroku WSA w Warszawie z dnia 29.05.2006 r. (Sygn. akt. III SA/Wa 1964/05), gdzie WSA wskazał, iż pojęcie terminu "interesu publicznego" nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stosowania prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika występującego z wnioskiem o umorzenie zaległości podatkowych. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości. Orzecznictwo jednakże wypracowało jednolity pogląd definiujący na potrzeby analizowanego przepisu pojęcie "interesu publicznego" rozumianego jako dyrektywa postępowania nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie do organów władzy, równość traktowania podmiotów będących w podobnej sytuacji, czy realizację zobowiązań podatkowych (tak: WSA w Kielcach w wyroku z dnia 10.10.2012 r., Sygn. akt I SA/Ke 623/12). Dalej WSA wskazał, iż analiza decyzji organów prowadzi do wniosku, że pojęcie przesłanki "interesu publicznego" zrównane zostało z interesem budżetu państwa. Tymczasem nie ma podstaw do przeciwstawiania interesu publicznego jako sprzecznego z indywidualnym interesem obywatela.

Mając na uwadze powołane orzecznictwo oraz informacje zebrane w przedmiotowej sprawie, odnosząc się do pierwszej z przesłanek tj. ważnego interesu zobowiązanego, IZ RPO WZ ustaliła, że w badanym stanie faktycznym sytuacja nadzwyczajna uzasadniająca umorzenie przez IZ RPO WZ należności wymaganej do zwrotu wraz z odsetkami nie zaistniała, ponadto Beneficjent dysponuje środkami finansowymi, które mógłby przeznaczyć na spłatę zobowiązania. IZ RPO WZ w przedmiotowej sprawie wykryła nieprawidłowość w postaci naruszenia przez Beneficjenta przepisów pzp, tym samym na wydatki poniesione niezgodnie z procedurami nałożyła korektę finansową, do której zwrotu Beneficjent został wezwany pismem z dnia 04.10.2011 r. Obowiązek zwrotu przez Beneficjenta środków wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych wynika wprost z art. 207 ust. 1 upf. Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie zobowiązał się do stosowania jej zapisów, w tym także zapisów obowiązującego prawa, wytycznych i procedur w ramach RPO WZ. § 7 umowy o dofinansowanie określa procedurę odzyskiwania przez IZ RPO WZ środków nieprawidłowo wykorzystanych. Tym samym Beneficjent miał świadomość konsekwencji finansowych związanych z realizacją projektu niezgodnie z procedurami. W tym miejscu należy także podkreślić, iż Beneficjent dnia 20.12.2011 r. zakończył realizację finansową projektu pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 0152Z na odcinku Mrzeżyno – Dźwirzyno – Kołobrzeg wraz z przebudową mostu na kanale Resko, etap I – odcinek Rogowo – Dźwirzyno”. Projekt został przez IZ RPO WZ rozliczony, bowiem Beneficjent wyraził zgodę na pomniejszenie z kolejnej płatności środków korekty finansowej wraz z odsetkami oraz zwrócił pozostałą część należności z odsetkami. Powyższe prowadzi do wniosku, iż Beneficjent dysponował środkami na spłatę powstałego zobowiązania.

Ponadto Powiat Kołobrzeski argumentując wniosek o udzielenie ulgi nie wskazywał na powstanie okoliczności nadzwyczajnych bądź spowodowanych działaniem czynników, na które podatnik nie miał wpływu, a które mogłyby wpłynąć na zasadność umorzenia naliczonych odsetek. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na fakt, iż Rada Powiatu w Kołobrzegu co roku uchwała budżet Powiatu, z zachowaniem ustawowych rezerw ogólnych, które mogą zostać przeznaczone na dowolny wydatek jednostki samorządu terytorialnego związany z realizacją jej zadań, którego nie można było przewidzieć w dniu uchwalania budżetu. Z założenia rezerwa budżetowa wynikająca z art. 222 ust. 1 upf powinna być tworzona na wydatki nieprzewidziane i nadzwyczajne, upf nie zawiera ograniczeń, stąd też z rezerwy budżetowej można pokrywać wydatki o różnym charakterze (tak NSA w postanowieniu z dnia 19.10.2011 r., Sygn. akt I OZ 773/11). Tym samym, co wynika z dokumentacji finansowej przedstawionej przez Beneficjenta, Powiat Kołobrzeski miał możliwość pokrycia naliczonych odsetek ze środków zaplanowanych w budżecie jako rezerwa ogólna. W tym miejscu należy podkreślić, co istotne, iż Beneficjent posiada majątek, który może wykorzystać w sposób przynoszący mu korzyści finansowe (np. poprzez uzyskanie dochodu z dzierżawy lub najmu mienia). Mając na uwadze powyższe, należy ponownie podkreślić, iż ważny interes zobowiązanego ujmowany jest jako interes wyjątkowy, odbiegający od powszechnych standardów i sytuacji, natomiast w przedmiotowej sprawie nie zachodzą nadzwyczajne okoliczności przemawiające za uwzględnieniem wniosku Beneficjenta. Wobec powyższego, IZ RPO WZ ustaliła, iż w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła przesłanka ważnego interesu zobowiązanego.

Odnosząc się do drugiej przesłanki, tj. wystąpienia interesu publicznego należy wskazać, iż Beneficjent wniosek o udzielenie ulgi uzasadniał trudną sytuacją finansową w jakiej się znalazł, w tym m.in. z uwagi na spłatę wysokich obciążeń kredytowych. W odniesieniu do argumentacji Beneficjenta, podkreślenia wymaga, iż powołanie się przez niego na wskaźniki powstałego w poszczególnych latach zadłużenia Powiatu nie może zostać uznane za przesłankę uzasadniającą umorzenie zobowiązania. Ponadto należy wskazać, iż z dokumentacji przedstawionej przez Beneficjenta wynika, iż Powiat Kołobrzeski nie posiada zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy, a także nie posiada zaległości podatkowych. Z uwagi na brak zadłużeń Beneficjenta wobec Urzędu Skarbowego uznać należy, iż Beneficjentowi wystarcza środków finansowych na regulowanie zobowiązań publiczno – prawnych, a zważywszy na udzielenie Powiatowi Kołobrzeskiemu kredytów przez banki, można wywnioskować, iż w ocenie banków Beneficjent posiada wiarygodność finansową i środki na spłatę rat kredytowych. W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie z wyrokiem NSA w Warszawie z dnia 31.01.2006 r. (sygn. akt II FSK 257/05) obciążenia kredytowe, które zaciągnięte zostały dobrowolnie przez Beneficjenta nie mogą być traktowane priorytetowo w stosunku do tych obligatoryjnych. Żadne okoliczności nie przemawiają za kredytowaniem przez Województwo Zachodniopomorskie spłaty należności publiczno – prawnej (w drodze umorzenia odsetek za zwłokę) w sytuacji, gdy zobowiązany ma zdolność kredytową. Skoro zatem Powiat Kołobrzeski posiada zdolność kredytową i zaciąga nowe zobowiązania, które na bieżąco spłaca, brak jest podstaw do umorzenia naliczonych odsetek w kwocie 33 607,44 zł. Należy mieć na uwadze, iż udzielanie ulg w spłacie poprzez umorzenie zobowiązania podatnikom, których sytuacja materialna pozwala na ich uiszczenie (co Beneficjent potwierdził poprzez wyrażenie zgody na

poniższenie kolejnej płatności oraz dokonując zwrotu wymaganych środków), nie leży w interesie społecznym. Niezależnie od powyższego, uwzględnienie w przedmiotowej sprawie wniosku o umorzenie odsetek byłoby sprzeczne z ważnym interesem publicznym, a także byłoby działaniem niegospodarnym, bowiem ciężar spłaty należności, w sytuacji rezygnacji IZ RPO WZ z należnych jej na mocy art. 207 ust. 1 ufp świadczeń, obciążałby budżet Województwa Zachodniopomorskiego.

Zobowiązania podatkowe są należnościami publiczno – prawnymi, a obowiązek ich ponoszenia obciąża każdego obywatela. Wszelkie zwolnienia podatkowe w systemie prawa polskiego są wyjątkiem i istotnym odstępstwem od zasad powszechności opodatkowania i równości podatników wobec przepisów prawa oraz odejściem od konstytucyjnej zasady sprawiedliwości. Relacja art. 67a op do zasady powszechności opodatkowania wyrażonej w art. 84 Konstytucji wskazuje, że ma ona charakter wyjątku od zasady, co oznacza konieczność jego ścisłej wykładni i stosowania jako normy o charakterze szczególnym, w sytuacjach naznaczonych taką właśnie cechą. Teza ta znajduje potwierdzenie w licznych orzecznictwie sądów administracyjnych. Dopuszczalność umorzenia należności publiczno – prawnych przewidziana jest przepisami art. 64 ust. 1 ufp w zw. z art. 60 pkt 7 ufp oraz art. 55 ufp i stanowi jedną z rodzajów ulg w spłacie zobowiązań, przy czym o umorzeniu decyduje właściwy w sprawie organ (art. 58 ust. 1 pkt 1 – 4 ufp) – zawsze na wniosek dłużnika. Jak wskazuje NSA w wyroku z dnia 07.03.2014 r. (Sygn. akt II GSK 2084/12), podejmowana na zasadzie art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 ufp decyzja o umorzeniu należności ma charakter uznaniowy. Co do zasady uznanie administracyjne oznacza możliwość wyboru przez organ, w określonym stanie prawnym i faktycznym, konsekwencji prawnej. Innymi słowy, decydując na zasadzie uznania administracyjnego organ podejmuje rozstrzygnięcie w sposób nieskrępowany, a o ostatecznym wyborze sposobu rozstrzygnięcia powinny zadecydować przesłanki celowości i słuszności działania, które z kolei stanowią wypadkową wyważenia przez organ, z uwzględnieniem norm prawnych mających zastosowanie i znaczenie w danej sprawie, słusznego interesu strony i interesu publicznego.

Konkludując należy wskazać, iż po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ stwierdziła, że w przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki wskazane w art. 67a § 1 op, uzasadniające zastosowanie ulgi w spłacie, tj. przesłanka ważnego interesu zobowiązanego oraz przesłanka interesu publicznego. Fakt, iż nie spełniono żądania Beneficjenta nie oznacza, że doszło do przekroczenia granic uznania administracyjnego. Organ może bowiem – w granicach tego uznania – nie uwzględnić wniosku strony, o ile sprecyzuje w sposób racjonalny przyczyny tego stanu rzeczy (tak: WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 02.08.2012 r., sygn. akt I SA/GI 895/12).

Wobec powyższego, po podjęciu wszelkich niezbędnych działań w celu wyjaśnienia stanu faktycznego, na podstawie analizy całokształtu zebranego materiału oraz biorąc pod uwagę okoliczności w jakich znalazła się strona, po wyczerpującym uzasadnieniu zajętego stanowiska, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego